

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 27. januarja 2021 *

„Pritožba – Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Evropski trg električnih kablov – Razdelitev trga v okviru projektov – Uredba (ES) št. 1/2003 – Člen 23(2) – Pripis kršitvenega ravnanja neke družbe drugi družbi – Domneva dejanskega odločilnega vplivanja – Subjekt, ki 100-odstotno nadzira glasovalne pravice, vezane na delnice druge družbe“

V zadevi C-595/18 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 21. septembra 2018,

The Goldman Sachs Group Inc. s sedežem v New Yorku (Združene države), ki jo zastopata A. Mangiaracina, avvocatessa, in J. Koponen, advokat,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Evropska komisija, ki jo zastopajo P. Rossi, C. Sjödin, T. Vecchi in J. Norris, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

Prysmian SpA s sedežem v Milanu (Italija),

Prysmian Cavi e Sistemi Srl s sedežem v Milanu,

ki ju zastopata C. Tesauro in L. Armati, avvocati,

intervenientki na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (poročevalec), sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba The Goldman Sachs Group Inc. s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. julija 2018, The Goldman Sachs Group/Komisija (T-419/14, EU:T:2018:445, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 2139 final z dne 2. aprila 2014 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39610 – Električni kabli) (v nadaljevanju: sporni sklep) v delu, v katerem se nanaša nanjo, in drugič, znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena.

Pravni okvir

- 2 Člen 23 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) določa:

„Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [101] ali člen [102 PDEU] [...]

[...]“.

Dejansko stanje in sporni sklep

- 3 Dejansko stanje, ki je navedeno v točkah od 1 do 22 in 47 izpodbijane sodbe, je mogoče za potrebe tega postopka povzeti tako.
- 4 Pritožnica, The Goldman Sachs Group, je družba s sedežem v Združenih državah, ki deluje kot poslovna banka in investicijska družba na glavnih svetovnih finančnih trgih. Od 29. julija 2005 do 28. januarja 2009 je bila prek sklada GS Capital Partners V (v nadaljevanju: sklad GSCP V) in drugih vmesnih družb (posredna) matična družba družbe Prysmian SpA in hčerinske družbe, ki je bila v celoti v lasti zadnjenavedene, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (v nadaljevanju: PrysmianCS), nekdanje Pirelli Cavi e Sistemi Energia SpA, nato Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl. Družbi Prysmian in PrysmianCS, obe s sedežem v Italiji, tvorita skupino Prysmian, ki je svetovni akter v sektorju podmorskih in podzemnih električnih kablov.
- 5 Čeprav je bila udeležba pritožnice v kapitalu družbe Prysmian sprva 100-odstotna, se je višina te udeležbe po dveh odsvojitvah deležev 7. septembra 2005 in 21. julija 2006 najprej zmanjšala na 91,1 %, nato pa na 84,4 % do 3. maja 2007, ko je del delnic družbe Prysmian začel kotirati na milanski borzi (Italija) po prvi javni ponudbi (v nadaljevanju: PJP).
- 6 Komisija je po končanem postopku na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3) 2. aprila 2014 sprejela sporni sklep.
- 7 Komisija je v členu 1 tega sklepa ugotovila, da so pritožnica in 25 drugih družb, vključno z družbama Prysmian in PrysmianCS, sodelovale v kartelu, ki je pomenil enotno in trajajočo kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP v sektorju podzemnih in/ali podmorskih električnih kablov za (zelo) visoke napetosti (v nadaljevanju: zadevna kršitev).

- 8 Pritožnici kot matični družbi družb Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi Energia je bila v členu 1(5)(c) spornega sklepa pripisana odgovornost za zadevno kršitev v obdobju od 29. julija 2005 do 28. januarja 2009 (v nadaljevanju: obdobje kršitve).
- 9 Komisija je v zvezi s tem po eni strani domnevala, da je družba Prysmian odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trgu v tem obdobju, po drugi pa, da je pritožnica med 29. julijem 2005 in 3. majem 2007 odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian in zato na ravnanje družbe Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trgu.
- 10 Komisija je poleg tega na podlagi analize gospodarskih, organizacijskih in pravnih povezav pritožnice s tema družbama ugotovila, da je ta dejansko odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian na trgu in zato na ravnanje družbe Prysmian Cavi e Sistemi Energia v obdobju kršitve.
- 11 V teh okoliščinah je Komisija, kot je razvidno iz člena 2(f) spornega sklepa, pritožnici solidarno z družbama Prysmian in PrysmianCS naložila globo v višini 37.303.000 EUR.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 12 Pritožnica je 17. junija 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti spornega sklepa v delu, v katerem se nanaša nanjo, in drugič, znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena.
- 13 Pritožnica je v utemeljitev predlogov za razglasitev ničnosti spornega sklepa pred Splošnim sodiščem navedla pet tožbenih razlogov, od katerih se je prvi nanašal na kršitev člena 101 PDEU in člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 ter na napačno uporabo prava in očitno napako pri presoji.
- 14 Splošno sodišče je s sklepom z dne 25. junija 2015 dovolilo intervencijo družb Prysmian in PrysmianCS v podporo predlogom Komisije.
- 15 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo.
- 16 Splošno sodišče je v bistvu ugotovilo, da se je Komisija v zvezi z obdobjem od 29. julija 2005 do 3. maja 2007 upravičeno oprla na domnevo, da je pritožnica dejansko odločilno vplivala na ravnanje družb Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trgu.
- 17 Splošno sodišče je navedlo, da je matična družba, če ima vse glasovalne pravice, vezane na delnice svoje hčerinske družbe, zlasti v povezavi z visoko večinsko udeležbo v kapitalu navedene hčerinske družbe, kot v obravnavani zadevi, v podobnem položaju, kot če bi bila izključna lastnica te hčerinske družbe, tako da lahko določa gospodarsko in poslovno strategijo hčerinske družbe, čeprav ni imetnica vsega ali skoraj vsega kapitala zadnjenavedene.
- 18 Splošno sodišče je poleg tega presodilo, da je Komisija lahko, ne da bi storila napako, štela, da je pritožnica odločilno vplivala na ravnanje družb Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trgu v celotnem obdobju kršitve, tako da se je oprla, prvič, na pristojnost pritožnice za imenovanje članov različnih upravnih odborov družbe Prysmian, drugič, na pristojnost pritožnice za sklic skupščin delničarjev družbe Prysmian in za predlaganje odpoklica članov upravnega odbora ali celotnega upravnega odbora, tretjič, na delegirana pooblastila članov upravnega odbora sektorja neposrednih vlaganj oddelka *Merchant Banking (Principal Investment Area, v nadaljevanju: PIA)* pritožnice v upravnih odborih družbe Prysmian in njihovo sodelovanje v strateškem odboru zadnjenavedene družbe, četrstič, na to, da je pritožnica od družbe Prysmian prejela redno posodobljene informacije in mesečna poročila, petič, na ukrepe, ki jih je Komisija navedla v spornem sklepu in ki so pritožnici zagotavljali nadaljevanje odločilnega nadzora po PJP, in šestič, na dokaz, da je pritožnica ravnala kot industrijski lastnik.

Predlogi strank pred Sodiščem

19 Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- v celoti ali delno (na primer od maja 2007 ali od novembra 2007, ko so pritožnica in njene hčerinske družbe imele le približno 45 % in 26 % delnic družbe Prysmian) razglasi ničnost členov od 1 do 4 spornega sklepa v delu, v katerem se nanašajo nanjo, in/ali
- zniža globo, naloženo pritožnici na podlagi člena 2 spornega sklepa, ter
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.

20 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- pritožnici naloži plačilo stroškov.

21 Družbi Prysmian in PrysmianCS Sodišču predlagata, naj:

- pritožbo zavrne in
- pritožnici naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, povezanimi z njuno intervencijo v podporo predlogom Komisije.

Pritožba

22 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 101 PDEU in člena 23(2) Uredbe št. 1/2003, ker je bila pritožnica spoznana za odgovorno za kršitev konkurenčnega prava Unije, ki sta jo storili družbi Prysmian in PrysmianCS v obdobju med 29. julijem 2005 in 3. majem 2007 (v nadaljevanju: obdobje pred PJP). Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 101 PDEU in člena 23(2) Uredbe št. 1/2003, ker je bila pritožnica spoznana za odgovorno za isto kršitev v obdobju od 3. maja 2007 do 28. januarja 2009 (v nadaljevanju: obdobje po PJP). Pritožnica poleg tega Sodišču predlaga, naj ji prizna kakršno koli znižanje globe, odobreno družbama Prysmian in PrysmianCS, tako da zniža znesek globe, ki ji je bila naložena solidarno s tema družbama, če bi Sodišče ugodilo pritožbi navedenih družb zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 12. julija 2018, Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi/Komisija (T-475/14, EU:T:2018:448).

Prvi pritožbeni razlog

23 Prvi pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.

Prvi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 24 Pritožnica s prvim delom prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na točke 49, 50 in 52 izpodbijane sodbe, trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da Komisija ni storila napake v delu, v katerem je pritožnico za obdobje pred PJP štela za odgovorno za zadevno kršitev, pri čemer se je oprla na domnevo, da je pritožnica dejansko odločilno vplivala na družbi Prysmian in PrysmianCS.
- 25 Pritožnica v zvezi s tem trdi, da je bila njena udeležba v skladu GSCP V samo približno 33-odstotna, preostali kapital pa so imeli v lasti neodvisni tretji vlagatelji. Poleg tega naj bi bila udeležba tega sklada v kapitalu družbe Prysmian v obdobju pred PJP, razen prvih 41 dni, najprej približno 91-odstotna, nato pa približno 84-odstotna. Iz sodne prakse Sodišča pa naj bi izhajalo, da se domneva dejanskega odločilnega vplivanja uporablja le, kadar ima matična družba v lasti ves ali skoraj ves kapital svoje hčerinske družbe. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da je matična družba, kadar ima vse glasovalne pravice, vezane na delnice njene hčerinske družbe, zlasti v povezavi z zelo visoko večinsko udeležbo v kapitalu te hčerinske družbe, v podobnem položaju kot izključni lastnik te hčerinske družbe.
- 26 Po mnenju pritožnice domneve dejanskega odločilnega vplivanja v takih okoliščinah v skladu s temeljnim načelom, po katerem je treba domneve uporabljati strogo, ni mogoče uporabiti. V zvezi s tem naj pristop Splošnega sodišča ne bi bil v skladu s sodbo z dne 10. septembra 2009, Akzo Nobel in drugi/Komisija (C-97/08 P, EU:C:2009:536), v kateri je Sodišče priznalo obstoj take domneve. Poleg tega naj bi bila razlaga Splošnega sodišča napačna z vidika cilja navedene domneve, saj naj bi bil z njo poenostavljen dokaz o obstoju udeležbe, ki se nanaša na vse deleže, s hitrim vpogledom v poslovni register, ki naj bi zagotavljal pravno varnost in ki ga je zlahka mogoče uporabiti, nadomeščen s temeljitim prikazom obstoja elementov obravnavanega primera, ki bi matični družbi omogočili dejansko izvajanje odločilnega vpliva. Nazadnje, Splošno sodišče naj bi v sodbi z dne 12. julija 2018, Pirelli & C./Komisija (T-455/14, neobjavljena, EU:T:2018:450), sprejelo povsem diametralno nasprotno razlago v zvezi z isto hčerinsko družbo in isto kršitvijo.
- 27 Komisija, ki jo podpirata družbi Prysmian in PrysmianCS, te trditve prereka. Trdi, da je treba trditve pritožnice, da domneve dejanskega odločilnega vplivanja v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti, ker je imela v lasti le 33 % kapitala sklada GSCP V, zavreči kot nedopustno, ker ni bila navedena pred Splošnim sodiščem. Ta trditev naj nikakor ne bi bila utemeljena, ker je pritožnica sama in v celoti nadzirala odločitve v zvezi z naložbami sklada GSCP V.
- 28 Pritožnica v repliki trdi, da naj bi pred Splošnim sodiščem izrecno navedla, da njeno dejansko lastništvo sklada GSCP V ni zadostovalo za to, da bi se Komisija v zvezi s tem lahko oprla na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja.

– Presoja Sodišča

- 29 Na prvem mestu je treba v zvezi s trditvijo pritožnice, da domneve dejanskega odločilnega vplivanja, priznane s sodno prakso, v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti, ker je bila njena udeležba v skladu GSCP V samo približno 33-odstotna, saj so imeli preostali kapital tega sklada v lasti neodvisni tretji vlagatelji, opozoriti, da se je Komisija, kot je Splošno sodišče ugotovilo v točkah 48 in 64 izpodbijane sodbe, v spornem sklepu oprla na domnevo, da je pritožnica dejansko odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian in posredno družbe PrysmianCS, pri čemer se ni oprla na raven posredne udeležbe pritožnice v kapitalu družbe Prysmian, ampak na ugotovitev, da je pritožnica nadzirala vse glasovalne pravice, vezane na delnice družbe Prysmian.

- 30 Pritožnica pa v pritožbi ne izpodbija niti te ugotovitve Splošnega sodišča niti tega, da je še naprej nadzirala 100 % navedenih glasovalnih pravic v celotnem obdobju pred PJP, celo po odsvojitvi deležev družbe Prysmian 7. septembra 2005 in 21. julija 2006. V teh okoliščinah je treba trditev pritožnice, da je njen delež v skladu GSCP V znašal samo okoli 33 %, vsekakor zavrniti kot brezpredmetno.
- 31 Na drugem mestu je treba glede trditev pritožnice, ki se nanašajo na ugotovitev Splošnega sodišča, da se je Komisija upravičeno oprla na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja matične družbe na ravnanje svoje hčerinske družbe, opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se ravnanje hčerinske družbe lahko pripiše matični družbi, zlasti če ta hčerinska družba, čeprav je ločena pravna oseba, o svojem ravnanju na trgu ne odloča samostojno, ampak v glavnem ravna po navodilih matične družbe, zlasti glede na gospodarske, organizacijske in pravne povezave med tema pravnima subjektoma (sodba z dne 24. junija 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisija in Komisija/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P in C-294/13 P, EU:C:2015:416, točka 75 in navedena sodna praksa).
- 32 Iz ustaljene sodne prakse tudi izhaja, da v posebnem primeru, v katerem ima matična družba neposredno ali posredno v lasti ves ali skoraj ves kapital svoje hčerinske družbe, ki je kršila pravila o konkurenci, ta matična družba po eni strani lahko odločilno vpliva na ravnanje te hčerinske družbe, po drugi strani pa obstaja izpodbojna domneva, da ima navedena matična družba dejansko tak vpliv. V teh okoliščinah zadostuje, da Komisija dokaže, da je ves ali skoraj ves kapital hčerinske družbe v lasti njene matične družbe, da je mogoče domnevati, da ta dejansko odločilno vpliva na poslovno politiko te hčerinske družbe. Komisija lahko tedaj matično družbo šteje za solidarno odgovorno za plačilo globe, naložene njeni hčerinski družbi, razen če ta matična družba, ki mora to domnevo izpodbiti, predloži zadostne dokaze, da njena hčerinska družba na trgu ravna samostojno (sodba z dne 28. oktobra 2020, Pirelli & C./Komisija, C-611/18 P, neobjavljena, EU:C:2020:868, točka 68 in navedena sodna praksa).
- 33 Taka domneva, razen če je izpodbita, pomeni, da se dejansko odločilno vplivanje matične družbe na njeno hčerinsko družbo šteje za dokazano in Komisiji omogoča, da prvonavedeno šteje za odgovorno za ravnanje drugonavedene, ne da bi ji bilo treba predložiti kakršen koli dodatni dokaz. Uporaba domneve dejanskega odločilnega vplivanja tako ni pogojena s predložitvijo dodatnih indicev v zvezi z dejanskim vplivanjem matične družbe (sodba z dne 26. oktobra 2017, Global Steel Wire in drugi/Komisija, C-457/16 P in od C-459/16 P do C-461/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:819, točki 85 in 86 ter navedena sodna praksa).
- 34 Sicer ni sporno, da pritožnica v obdobju pred PJP ni imela v lasti vsega kapitala družbe Prysmian, saj je delež sklada GSCP V v kapitalu družbe Prysmian, kot je razvidno iz točke 47 izpodbijane sodbe, v tem obdobju, razen prvih 41 dni, znašal najprej približno 91 %, nato pa približno 84 %. Prav tako ni sporno, da Komisija v spornem sklepu ni ugotovila, da je ta udeležba pomenila, da je imela pritožnica v lasti skoraj ves kapital družbe Prysmian.
- 35 Vendar iz sodne prakse, navedene v točkah od 31 do 33 te sodbe, izhaja, da domneva dejanskega odločilnega vplivanja ni utemeljena zgolj z lastništvom vsega ali skoraj vsega kapitala hčerinske družbe, ampak s stopnjo nadzora matične družbe nad svojo hčerinsko družbo, ki jo to lastništvo vključuje. Zato je lahko Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točki 50 izpodbijane sodbe v bistvu ugotovilo, da je matična družba, ki ima vse glasovalne pravice, vezane na delnice svoje hčerinske družbe, v položaju, ki je podoben položaju družbe, ki ima v lasti ves ali skoraj ves kapital hčerinske družbe, tako da lahko matična družba določa gospodarsko in poslovno strategijo hčerinske družbe. Matična družba, ki ima vse glasovalne pravice, vezane na delnice svoje hčerinske družbe, lahko namreč tako kot matična družba, ki ima v lasti ves ali skoraj ves kapital svoje hčerinske družbe, odločilno vpliva na ravnanje zadnjenavedene družbe.

- 36 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče v nasprotju s trditvami pritožnice ni napačno uporabilo prava, ker je štelo, da če ima matična družba vse glasovalne pravice, vezane na delnice svoje hčerinske družbe, se Komisija lahko opre na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja te matične družbe na ravnanje njene hčerinske družbe na trgu.
- 37 Tega sklepa z ostalimi trditvami pritožnice ni mogoče ovreči.
- 38 Prvič, domneva odločilnega vplivanja matične družbe na njeno hčerinsko družbo se namreč nanaša zlasti na vzpostavitev ravnovesja med, na eni strani, pomenom cilja preprečevanja ravnanj, ki so v nasprotju s pravili o konkurenci, zlasti s členom 101 PDEU, in preprečevanja njihovega ponavljanja ter, na drugi strani, zahtevami nekaterih splošnih načel prava Unije, kot so zlasti načela domneve nedolžnosti, individualizacije kazni in pravne varnosti ter pravica do obrambe, vključno z načelom enakosti orožij (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2013, Schindler Holding in drugi/Komisija, C-501/11 P, EU:C:2013:522, točka 108 in navedena sodna praksa).
- 39 Res je, kot trdi pritožnica, da se lahko določitev oseb, ki imajo glasovalne pravice, vezane na delnice neke družbe, glede na okoliščine primera izkaže za težavnejšo kot določitev oseb, ki so lastnice teh delnic. Vendar na eni strani nič ne kaže na to, da bi take težave lahko ogrozile pravno varnost. Za matično družbo, ki je, ne da bi imela vse ali skoraj vse delnice svoje hčerinske družbe, pridržala ali pridobila vse glasovalne pravice, vezane na te delnice, namreč očitno ni mogoče šteti, da ni vedela, da je tako.
- 40 Na drugi strani je treba opozoriti, da se Komisiji nikakor ni treba opreti izključno na navedeno domnevo. Tej instituciji namreč nič ne preprečuje, da dokaže dejansko odločilno vplivanje matične družbe na svojo hčerinsko družbo z drugimi dokazi ali s kombinacijo takih dokazov z navedeno domnevo (sodba z dne 26. oktobra 2017, Global Steel Wire in drugi/Komisija, C-457/16 P in od C-459/16 P do C-461/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:819, točka 88 in navedena sodna praksa).
- 41 Drugič, ne le da pritožnica ni pojasnila, zakaj naj bi bila razlaga Splošnega sodišča v obravnavani zadevi v nasprotju z razlago, ki jo je podalo v prejšnji sodbi, ampak je taka trditev brezpredmetna, saj je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, kot je razvidno iz točk od 31 do 36 te sodbe, da se je Komisija lahko oprla na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja.
- 42 Iz tega sledi, da je treba prvi del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Drugi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 43 Pritožnica z drugim delom prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na točke od 71 do 78 izpodbijane sodbe, Splošnemu sodišču na eni strani očita, da je napačno ugotovilo, da bi morala v zvezi z obdobjem pred PJP izpodbiti domnevo dejanskega odločilnega vplivanja na ravnanje svoje hčerinske družbe na trgu, saj to od nje ne bi smelo zahtevati, naj izpodbije domnevo, ki se ne uporablja.
- 44 Na drugi strani naj Splošno sodišče z napačno razlago pravnih zahtev, ki se uporabljajo v obravnavani zadevi, nikakor ne bi pravilno presodilo trditev in dokazov, ki jih je pritožnica predložila za izpodbitje domneve dejanskega odločilnega vplivanja.
- 45 Pritožnica v zvezi s tem poudarja, prvič, da z nekaterimi dokazi, ki jih je navedlo Splošno sodišče, ni mogoče dokazati, da je bilo ravnanje sklada GSCP V drugačno od ravnanja navadnega finančnega vlagatelja. Drugič, Splošno sodišče naj bi pritožnici s tem, da je zavrnilo njeno trditev, da je poslovno politiko družbe Prysmian določala njena vodstvena ekipa, z obrazložitvijo, da ni predložila elektronske pošte ali posebnega zapisnika, ki bi potrjeval to trditev, naložilo *probatio diabolica*. Tretjič, Splošno

sodišče naj neupravičeno ne bi pripisalo nobenega pomena neobstoju vsakršnega sklicevanja na sklad GSCP V ali na pritožnico v odgovoru družbe Prysmian na zahtevo Komisije za informacije. Četrtrič, Splošno sodišče naj bi brez utemeljitve presodilo, da javne izjave o neodvisnosti in neobstoju nadzora, ki jih je tedaj podal upravni odbor družbe Prysmian, niso bile resnične in da so bile podane v nasprotju z italijanskim pravom. Petič, Splošno sodišče naj bi neupravičeno zavrnilo njeno trditev, da sklad GSCP V družbi Prysmian ni dajal navodil, z obrazložitvijo, da je bila ta trditev podana nedosledno.

- 46 Komisija, ki jo podpirata družbi Prysmian in PrysmianCS, te trditve prereka. Po njenem mnenju je namen trditev pritožnice v zvezi s preučitvijo dokazov, ki jih je predložila za izpodbitje uporabe domneve dejanskega odločilnega vplivanja, v resnici doseči, da Sodišče ponovno presodi te dokaze, in zato te trditve niso dopustne.

– *Presoja Sodišča*

- 47 Na prvem mestu je treba poudariti, da trditev pritožnice, da je Splošno sodišče domnevno prevalilo dokazno breme, temelji na predpostavki, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da se je Komisija v obravnavanem primeru lahko oprla na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja, da bi pritožnico štela za odgovorno za zadevno kršitev v obdobju pred PJP. Ker pa, kot je razvidno iz točke 36 te sodbe, v zvezi s tem v izpodbijani sodbi ni bilo napačno uporabljeno pravo, je treba to trditev zavrniti.
- 48 Na drugem mestu je treba opozoriti, da je v skladu s členom 256(1), drugi pododstavek, PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Le Splošno sodišče je pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter za presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sodba z dne 26. septembra 2018, Philips in Philips France/Komisija, C-98/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:774, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 49 Nasprotno se pristojnost Sodišča, da opravi nadzor nad ugotovitvami Splošnega sodišča o dejstvih, razteza med drugim na vprašanje, ali so bila spoštovana pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov (sodbi z dne 18. januarja 2017, Toshiba/Komisija, C-623/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:21, točka 39, in z dne 14. junija 2018, Makhoul/Svet, C-458/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:441, točka 57).
- 50 Ker se pritožnica v obravnavani zadevi ni sklicevala na to, da je Splošno sodišče kakor koli izkrivilo dejstva in dokaze, je treba njene trditve, ki se nanašajo na presojo dokazov, navedenih za izpodbitje domneve dejanskega odločilnega vplivanja, zavreči kot nedopustne.
- 51 Na tretjem mestu, če bi bilo trditve, navedene v okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga, mogoče šteti za dopustne na podlagi sodne prakse, navedene v točkah 48 in 49 te sodbe, je treba poudariti, prvič, da Splošno sodišče v nasprotju s trditvami pritožnice v točkah 70 in 71 izpodbijane sodbe tej ni naložilo *probatio diabolica*, ampak je v bistvu le opozorilo, da dokazno breme za izpodbitje zadevne domneve nosi pritožnica.
- 52 Drugič, Splošno sodišče v točkah 73 in 74 izpodbijane sodbe nikakor ni ugotovilo, da so javne izjave o neodvisnosti, ki jih je podal upravni odbor družbe Prysmian, neresnične in v nasprotju z italijanskim pravom. Splošno sodišče je namreč ugotovilo le, da s temi izjavami kot takimi ni mogoče dokazati resničnosti njihove vsebine in da je treba odločilno vplivanje presojati na podlagi konkretnih dokazov.
- 53 Tretjič, čeprav pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je neupravičeno zavrnilo njeno trditev iz točke 50 tožbe, da sklad GSCP V družbi Prysmian ni dajal navodil, je treba navesti, da ni pojasnila, kako bi lahko Splošno sodišče temu dalo drugačen pomen, kot je navedeno v točki 76 izpodbijane sodbe, niti katerih elementov in dokazov naj ne bi preučilo v zvezi s tem, saj je na trditve, na katere se je pritožnica sklicevala v tej točki tožbe, odgovorilo v okviru drugega dela zadevnega tožbenega razloga.

- 54 Iz tega sledi, da je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavriniti kot delno neutemeljen.

Tretji del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 55 Pritožnica s tretjim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je potrdilo ugotovitev Komisije v spornem sklepu, da je pritožnica dejansko odločilno vplivala na družbo Prysmian v obdobju pred PJP.
- 56 Komisija ter družbi Prysmian in PrysmianCS menijo, da ta del ni dopusten, ker se z njim Sodišče poziva, naj ponovno presodi dejstva in dokaze, ki so bili preučeni na prvi stopnji. Ta del naj nikakor ne bi bil utemeljen.

– Presoja Sodišča

- 57 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je Komisija v spornem sklepu, kot je razvidno iz točk 9 in 10 te sodbe, oprla na dvojno podlago, da bi pritožnico štela za odgovorno za zadevno kršitev v obdobju pred PJP. Na eni strani se je Komisija oprla na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja, ker je imela pritožnica v lasti vse glasovalne pravice, vezane na delnice družbe Prysmian. Na drugi strani je štela, da je pritožnica res tako vplivala na družbo Prysmian.
- 58 Kot je razvidno iz preučitve prvega dela tega pritožbenega razloga, Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da se je Komisija v obravnavanem primeru upravičeno oprla na domnevo dejanskega odločilnega vplivanja za ugotovitev odgovornosti pritožnice za zadevno kršitev v obdobju pred PJP, ni napačno uporabilo prava. Poleg tega iz preučitve drugega dela tega pritožbenega razloga izhaja, da Splošno sodišče niti s tem, da je v obravnavani zadevi ugotovilo, da pritožnici ni uspelo izpodbiti te domneve, ni napačno uporabilo prava.
- 59 V teh okoliščinah je treba tretji del prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi z drugo podlago, na katero se je Komisija oprla, da bi pritožnico štela za odgovorno za zadevno kršitev v obdobju pred PJP, zavriniti kot brezpredmeten.
- 60 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten in zavriniti kot delno neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

- 61 Drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 81 do 144 izpodbijane sodbe, ima tri dele.

Prvi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 62 Pritožnica s prvim delom drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, prvič, ker se je za potrditev presoje Komisije, v skladu s katero se lahko odgovornost pritožnici pripiše tudi za obdobje po PJP, oprlo na elemente, ki veljajo za obdobje pred PJP, drugič, ker je zgolj navedlo, da se s PJP ni nič spremenilo, in tretjič, ker je v praksi prevladalo dokazno breme v škodo pritožnice. PJP družbe Prysmian pa naj bi bil odločilen preobrat za to družbo. Sklad GSCP V naj bi

imel od 3. maja 2007 v lasti le približno 46 % kapitala družbe Prysmian, ta delež pa naj bi 12. novembra 2007 dosegel le približno 26 %. Poleg tega naj bi za družbo Prysmian od 3. maja 2007 veljala obveznost preglednosti glede trga.

- 63 Pristop, ki ga je uporabilo Splošno sodišče, naj bi bil tudi v nasprotju s spoznanji, ki izhajajo med drugim iz točke 34 sodbe z dne 16. junija 2016, Evonik Degussa in AlzChem/Komisija (C-155/14 P, EU:C:2016:446), v skladu s katerimi, prvič, mora to sodišče za presojo, ali hčerinska družba o svojem ravnanju na trgu odloča samostojno ali večinoma ravna v skladu z navodili svoje matične družbe, opraviti presojo dejstev iz obdobja kršitve in drugič, se lahko elementi, ki se nanašajo na drugo obdobje, upoštevajo le, če Splošno sodišče lahko ugotovi upoštevnost teh elementov za zadevno obdobje in za to obdobje ne uporabi samodejno sklepov, ki izhajajo iz presoje teh elementov.
- 64 Pritožnica meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo to sodno prakso, ker se je v točkah 93, 94 in 133 izpodbijane sodbe sklicevalo, prvič, samo na dogodek, ki se je zgodil po obdobju kršitve, ko je sklad GSCP v preklinal imenovanje članov upravnega odbora družbe Prysmian, in drugič, na dejstvo, da se je upravni odbor, imenovan pred PJP, po PJP ohranil brez sprememb, saj nobeden od teh dveh elementov ni vplival na domnevno odločilno vplivanje pritožnice na družbo Prysmian v obdobju po PJP. Prav tako naj se Splošno sodišče v točki 92 izpodbijane sodbe ne bi smelo opreti na nadzor glasovalnih pravic ali na večinski delež na skupščini delničarjev družbe Prysmian, saj naj ta v obdobju po PJP ne bi več obstajala. Poleg tega je Splošno sodišče, ki je sicer priznalo, da se Komisija, da bi lahko odgovornost za ravnanje hčerinske družbe pripisala matični družbi, ne bi smela zadovoljiti z ugotovitvijo, da matična družba lahko odločilno vpliva na ravnanje svoje hčerinske družbe, ampak mora preveriti tudi, ali se je ta vpliv dejansko izvajal, svoje ugotovitve oprlo na elemente, ki lahko kvečjemu razkrijejo pooblastilo za izvajanje nekega vpliva in naj bi potrdilo ugotovitve, ki temeljijo na pristranskih informacijah družbe Prysmian.
- 65 Komisija meni, da drugi pritožbeni razlog ni dopusten, ker se z njim Sodišče poziva, naj ponovno presodi dejstva in dokaze, ki so bili preučeni na prvi stopnji. Ta pritožbeni razlog naj nikakor ne bi bil utemeljen.
- 66 Družbi Prysmian in PrysmianCS menita, da prvi del drugega pritožbenega razloga ni utemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 67 V zvezi z dopustnostjo prvega dela drugega pritožbenega razloga je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba za preučitev vprašanja, ali lahko matična družba odločilno vpliva na ravnanje svoje hčerinske družbe na trgu, upoštevati vse upoštevne dejavnike v zvezi z gospodarskimi, organizacijskimi in pravnimi povezavami, ki hčerinsko družbo povezujejo z njeno matično družbo, in tako upoštevati gospodarsko stvarnost. Poleg tega je mogoče o dejanskem odločilnem vplivanju matične družbe na ravnanje hčerinske družbe sklepati na podlagi sklenjenega kroga elementov, tudi če nobeden od teh elementov, obravnavan ločeno, ne zadostuje za ugotovitev takega vplivanja (sodba z dne 18. januarja 2017, Toshiba/Komisija, C-623/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:21, točki 46 in 47 ter navedena sodna praksa).
- 68 Iz sodne prakse izhaja tudi, da mora Splošno sodišče v okviru tega preizkusa presoditi dejstva iz obdobja kršitve, ne da bi to vplivalo na možnost, da se opre na elemente, ki se nanašajo na obdobje pred kršitvijo, če lahko ugotovi upoštevnost teh elementov za obdobje kršitve in če ne prenese samodejno na to obdobje sklepov, ki izhajajo iz presoje elementov pred to kršitvijo (sodba z dne 16. junija 2016, Evonik Degussa in AlzChem/Komisija, C-155/14 P, EU:C:2016:446, točka 34).

- 69 Ker pritožnica s trditvami v okviru prvega dela drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, da se je pri tem preizkusu oprlo na elemente, ki za zadevno obdobje niso upoštevni, in da je prevailo dokazno breme, se te trditve nanašajo na pravna vprašanja, ki jih je mogoče postaviti v okviru pritožbe.
- 70 Nasprotno trditve, s katerimi se izpodbija presoja dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče v okviru tega preizkusa, ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 48 in 49 te sodbe, niso dopustne v okviru pritožbe, ker pritožnica ni zatrjevala, da je Splošno sodišče te dokaze izkrivilo.
- 71 Glede utemeljenosti je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 81 do 144 izpodbijane sodbe preučilo vprašanje, ali je pritožnica na eni strani v obdobju pred PJP in na drugi strani v obdobju po PJP odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian na trgu. V tem okviru je podrobno preučilo osem elementov, na katere se je v zvezi s tem oprla Komisija. Splošno sodišče je med elementi, ki se nanašajo na celotno obdobje kršitve, med drugim preizkusilo pristojnost za imenovanje članov različnih upravnih odborov družbe Prysmian ter pristojnost za sklic skupščin delničarjev in predlaganje odpoklica članov upravnega odbora ali celotnega upravnega odbora.
- 72 Iz tega preizkusa nikakor ne izhaja, da se je Splošno sodišče pri preverjanju, ali je pritožnica odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian na trgu v obdobju po PJP, oprlo na elemente, ki so se uporabljali za obdobje pred PJP, ali da je prevailo dokazno breme v škodo pritožnice. Iz tega preizkusa, zlasti iz točk 93, 94 in 133 izpodbijane sodbe, je namreč razvidno, da je Splošno sodišče, ne da bi sploh štelo, da PJP v zvezi s tem ni povzročila sprememb, skrbno upoštevalo elemente, ki jih je Komisija navedla v spornem sklepu, pri čemer je jasno razlikovalo med obdobjema pred in po PJP. Zato trditve pritožnice, navedene v točki 62 te sodbe, temeljijo na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe in jih je torej treba zavrniti kot neutemeljene.
- 73 V teh okoliščinah je treba prvi del drugega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

Drugi in tretji del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 74 Pritožnica z drugim delom drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče neupravičeno ugotovilo, da je imela v upravnem odboru družbe Prysmian raven zastopanja, potrebno za vplivanje na ravnanje zadnje navedene družbe na trgu.
- 75 Na prvem mestu, navedba Splošnega sodišča, da je ohranitev iste sestave upravnega odbora družbe Prysmian v obdobju po PJP indic, da je po PJP še naprej izvajala nadzor nad tem upravnim odborom, naj bi bila povsem napačna. Ta upravni odbor, imenovan na skupščini delničarjev 28. februarja 2007, je sestavljalo deset članov upravnega odbora, od katerih so bili samo trije člani izvršni direktorji PIA. Ker sprejetje odločitve navedenega upravnega odbora zahteva navadno večino, izvršni direktorji PIA, ki so odločali tudi v istem upravnem odboru, nikoli ne bi mogli dejansko nadzirati celotnega upravnega odbora družbe Prysmian. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno razlagalo dokaze iz spisa, ker ni upoštevalo dejstva, da je bilo vsakemu izvršnemu direktorju PIA, tudi članom upravnega odbora družbe Prysmian, prepovedano, da bi v obdobju po PJP delovali izključno ali pretežno v korist drugih strank, vključno s pritožnico.
- 76 Na drugem mestu naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z vlogo dveh neodvisnih neizvršnih direktorjev (v nadaljevanju: zadevna direktorja), ki sta bila člana upravnega odbora družbe Prysmian.

- 77 Pritožnica v zvezi s tem navaja, prvič, da v zvezi z navedbo Splošnega sodišča, da je bila pritožnica glede na povezave z zadevnima direktorjema povezana z najmanj 50 % članov upravnega odbora družbe Prysmian, te domnevne povezave, zlasti prek „prejšnjih svetovalnih storitev“ ali „svetovalnih pogodb“, nikakor ne bi bile preučene in naj v izpodbijani sodbi ne bi bile pravilno opisane. Splošno sodišče naj tudi ne bi navedlo, da bi te domnevne povezave lahko prevladale ali da so prevladale nad obveznostjo neodvisnosti, ki je bila naložena zadevnima direktorjema v razmerju do vseh delničarjev.
- 78 Iz sodne prakse naj bi izhajalo, da bi samo kopičenje funkcij matično družbo nujno postavilo v položaj, v katerem bi odločilno vplivala na ravnanje svoje hčerinske družbe na trgu. V obravnavanem primeru pa naj zadevna direktorja ne bi bila niti člana upravnega odbora pritožnice, niti uslužbenca, niti vodstvena delavca zadnjenavedene. Poleg tega naj nobeden od njiju ne bi zasedal vodstvenega položaja pri pritožnici.
- 79 Poleg tega naj bi Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da pritožnica ni dokazala neobstoja povezave z zadevnima direktorjema, prevalilo dokazno breme.
- 80 Nazadnje, tudi če bi se zadevna direktorja upoštevala skupaj z izvršnimi direktorji PIA, ti skupaj ne bi zastopali večine upravnega odbora družbe Prysmian, ampak le pet od desetih članov in torej polovico tega upravnega odbora, kar naj bi pomenilo, da sami niso mogli sprejemati odločitev upravnega odbora.
- 81 Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, kar pomeni izkrivljanje zadevnih dokazov, ker je zavrnilo dokazno vrednost izjav upravnega odbora družbe Prysmian, ki potrjujejo neodvisnost njegovih neodvisnih članov, s čimer naj bi ponovno prevalilo dokazno breme. Po PJP naj bi morala družba Prysmian imenovati določeno število neodvisnih članov v svojem upravnem odboru. V zvezi s tem naj bi bilo kakršno koli sorodstveno ali poklicno razmerje med članom upravnega odbora in družbo, vključno z drugimi podjetji skupine ali glavnimi delničarji, izključeno. Upravni odbor družbe Prysmian pa naj bi uradno večkrat potrdil, da so neodvisni člani upravnega odbora res neodvisni. Če bi družba Prysmian kakor koli dvomila o pravilnosti teh potrditev, bi bila na podlagi italijanskega prava zaradi njih izpostavljena civilnim, upravnim in morda celo kazenskim sankcijam.
- 82 Na tretjem mestu naj bi Splošno sodišče v izpodbijani sodbi nedosledno presodilo dokaze, ker je v točki 108 izpodbijane sodbe ugotovilo, da zgolj s tem, da je upravni odbor družbe Prysmian nekatere od svojih članov štel za neodvisne, ni mogoče dokazati neobstoja povezav s pritožnico in s tem resnične neodvisnosti teh članov upravnega odbora, v točki 136 te sodbe pa, da bi morala pritožnica v zvezi z zapisnikom sestanka tega odbora, v katerem so povzete izjave udeležencev, predložiti dokaze, ki dokazujejo nasprotno.
- 83 Pritožnica s tretjim delom drugega pritožbenega razloga trdi, da nobeden od drugih elementov, ki jih je navedlo Splošno sodišče, sam po sebi ali skupaj z drugimi elementi ne zadostuje za dokaz dejanskega odločilnega vplivanja pritožnice na družbo Prysmian v obdobju po PJP.
- 84 Na prvem mestu naj pristojnost, ki jo ima sklad GSCP V za imenovanje članov upravnega odbora družbe Prysmian, in pristojnost, ki jo ima ta sklad za sklic skupščin delničarjev ter za predlaganje odpoklica članov upravnega odbora ali celotnega upravnega odbora, ne bi dokazovali, da je pritožnica prek istega sklada lahko odločilno vplivala na družbo Prysmian. Glede pravic do imenovanja naj bi se namreč v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča zahtevalo, da se dokaže, da imajo tako imenovani člani upravnega odbora pooblastilo za odreditev učinkovitega nadzora nad celotnim upravnim odborom.

- 85 Na drugem mestu, glede delegiranih pooblastil izvršnim direktorjem PIA pred PJP, njihovega imenovanja v strateškem odboru družbe Prysmian po PJP, prejemanja redno posodobljenih informacij in mesečnih poročil ter drugih ukrepov, sprejetih po PJP in navedenih v točki 130 izpodbijane sodbe, naj nobeden od njih, obravnavan ločeno ali skupno, ne bi bil dokaz dejanskega odločilnega vplivanja na družbo Prysmian.
- 86 Na tretjem mestu naj bi bila ugotovitev Splošnega sodišča v točkah od 140 do 142 izpodbijane sodbe, da je pritožnica v razmerju do družbe Prysmian značilno ravnala kot industrijski lastnik, napačna. Poleg tega naj bi Splošno sodišče s tem, da ni upoštevalo sodne prakse, v skladu s katero odgovornosti za kršitve konkurenčnega prava ni mogoče pripisati navadnemu finančnemu vlagatelju, kot je pritožnica, očitno napačno uporabilo pravo.
- 87 Komisija meni, da drugi in tretji del drugega pritožbenega razloga nista dopustna iz razlogov, ki so bili navedeni že v točki 65 te sodbe. Drugi del naj bi bil poleg tega brezpredmeten. Komisija podredno navaja, da ta dela nista utemeljena.
- 88 Družbi Prysmian in PrysmianCS trdita, da ta dela nista dopustna, in podredno, da nista utemeljena.

– *Presoja Sodišča*

- 89 Prvič, v delu, v katerem pritožnica Splošnemu sodišču očita, da ni odgovorilo na njene trditve v zvezi z obstojem in upoštevnostjo povezav med njo in člani upravnega odbora družbe Prysmian, je treba navesti, da je Splošno sodišče s tem, da se je v točki 106 izpodbijane sodbe oprlo in sklicevalo na točki 761 in 762 obrazložitve spornega sklepa ter na njune opombe, zadostno opredelilo zadevne povezave. Poleg tega je iz točk od 106 do 108 iste sodbe razvidno, da je Splošno sodišče ugotovilo, da so bile v obravnavanem primeru te povezave take, da jih je mogoče šteti za enega od elementov, na katere se je Komisija lahko oprla, da bi dokazala, da je pritožnica odločilno vplivala na ravnanje družbe Prysmian.
- 90 V zvezi s tem je treba spomniti, da iz sodne prakse, navedene v točki 67 te sodbe, izhaja, da je dejansko odločilno vplivanje matične družbe na ravnanje hčerinske družbe mogoče izpeljati iz sklenjenega kroga ujemajočih se elementov, tudi če nobeden od teh elementov, obravnavan ločeno, ne zadostuje za ugotovitev obstoja takega vplivanja.
- 91 Drugič, glede domnevne nedosledne presoje dokazov s strani Splošnega sodišča je treba navesti, da se trditve pritožnice nanašajo na točki 108 in 136 izpodbijane sodbe. V točki 108 te sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da zgolj to, da je ta upravni odbor za nekatere člane tega upravnega odbora ocenil, da so neodvisni, ali da je to oceno celo objavil v svojih poročilih o upravljanju podjetja, kot trdi pritožnica, samo po sebi ne more omajati ugotovitve Komisije, da ti isti člani dejansko niso prenehali vzdrževati vezi s pritožnico. Tako je Splošno sodišče v bistvu navedlo, da je mogoče ocene upravnega odbora ovreči z ugotovitvami Komisije. Ta presoja pa nikakor ni neskladna z ugotovitvijo iz točke 136 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na pripombo, opisano v uradnem zapisniku upravnega odbora družbe Prysmian, da naj bi bile v takem dokumentu povzete pripombe, ki so jih udeleženci navedenega odbora želeli zabeležiti.
- 92 Tretjič, glede domnevne prevalitve dokaznega bremena v zvezi z vlogo zadevnih direktorjev zadostuje navesti, da trditve pritožnice temeljijo na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je namreč v točki 106 te sodbe, potem ko je presodilo dokaze, ki jih je navedla Komisija, in ugotovilo, da osebne povezave, podprte s temi dokazi, pomenijo upoštevni element v okviru preučitve vprašanja, ali je pritožnica dejansko odločilno vplivala na družbo Prysmian, v bistvu le ugotovilo, da pritožnici ni uspelo izpodbiti te ugotovitve.

- 93 Četrtrič, v zvezi s trditvijo pritožnice, da iz sodne prakse izhaja, da zgolj kopičenje funkcij matično družbo nujno postavlja v položaj, v katerem odločilno vpliva na ravnanje svoje hčerinske družbe na trgu, in da takega položaja v obravnavanem primeru ni, je treba spomniti, da iz sodne prakse, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 107 izpodbijane sodbe, izhaja, da lahko gospodarska enota, ki jo sestavljata matična in hčerinska družba, nastane ne le s formalnimi razmerji med njima, temveč tudi neformalno, zlasti na podlagi osebnih povezav, ki obstajajo med pravnima subjektoma, ki sestavljata tako gospodarsko enoto (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2013, Komisija/Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, točka 68).
- 94 Vendar iz sodne prakse Sodišča ne izhaja, da bi bile osebne povezave med družbama v zvezi s tem lahko upoštevne le v primeru kopičenja funkcij. Upoštevnost takih osebnih povezav je namreč v tem, da lahko kažejo na to, da oseba, čeprav je dejavna v neki družbi, glede na svoje povezave z drugo družbo dejansko sledi interesom te druge družbe. Tako pa je lahko tudi, kadar je oseba, ki je v upravnem odboru neke družbe, povezana z drugo družbo prek „prejšnjih svetovalnih storitev“ ali „svetovalnih pogodb“, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 106 izpodbijane sodbe.
- 95 Iz tega sledi, da Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da so take osebne povezave načeloma lahko upoštevne za ugotovitev, ali lahko matična družba odločilno vpliva na ravnanje svoje hčerinske družbe na trgu, ni napačno uporabilo prava.
- 96 Petič, glede drugih trditev, ki jih je pritožnica navedla v okviru drugega in tretjega dela drugega pritožbenega razloga, je očitno, da pritožnica z vsemi temi trditvami v resnici le izpodbija presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče v okviru presoje dokazov, upoštevni v obravnavanem primeru, in želi tako doseči, da Sodišče presojo Splošnega sodišča nadomesti s svojo.
- 97 Kot je bilo opozorjeno v točkah 48 in 49 te sodbe, je Splošno sodišče edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevni dejstev ter za presojo dokazov in da presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe.
- 98 Sodišče je tudi pojasnilo, da mora pritožnik, kadar zatrjuje, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, natančno opredeliti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri presoji, ki naj bi po njegovem mnenju Splošno sodišče pripeljale do tega izkrivljanja (sodba z dne 28. novembra 2019, Brugg Kabel in Kabelwerke Brugg/Komisija, C-591/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:1026, točka 63 in navedena sodna praksa).
- 99 Pritožnica sicer trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo pomen izjav upravnega odbora družbe Prysmian, ki potrjujejo, da so bili neodvisni člani upravnega odbora v tem odboru res neodvisni. Vendar pritožnica ni dokazala, kako naj bi Splošno sodišče izkrivilo zadevne dokaze.
- 100 Opozoriti je namreč treba, da je Splošno sodišče v zvezi s tem v točki 108 izpodbijane sodbe ugotovilo, da zgolj dejstvo, da je ta upravni odbor za nekatere svoje člane odbora ocenil, da so neodvisni, ali da je to oceno celo objavil v poročilih o upravljanju podjetja, samo po sebi ni tako, da bi bilo mogoče z njim izpodbiti ugotovitev Komisije, da isti člani upravnega odbora dejansko niso prenehali vzdrževati vezi s pritožnico.
- 101 Ker pritožnica zato ni dokazala nobenega izkrivljanja dejstev ali dokazov, je treba njene trditve, s katerimi izpodbija presojo Splošnega sodišča glede teh dejstev in dokazov, zavreči kot nedopustne.
- 102 Zato je treba drugi pritožbeni razlog zavreči kot deloma nedopusten in zavrni kot deloma neutemeljen.

- 103 V zvezi s predlogom pritožnice, naj se ji prizna kakršno koli znižanje globe, priznано družbama Prysmian in PrysmianCS, tako da se zniža znesek globe, ki ji je bila naložena solidarno s tema družbama, če bi Sodišče ugodilo pritožbi navedenih družb zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 12. julija 2018, Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi/Komisija (T-475/14, EU:T:2018:448), zadostuje navesti, da je Sodišče to pritožbo zavrnilo s sodbo z dne 24. septembra 2020, Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi/Komisija (C-601/18 P, EU:C:2020:751).
- 104 Ker ni mogoče sprejeti nobenega od pritožbenih razlogov, ki ju je pritožnica navedla v utemeljitev pritožbe, je treba pritožbo v celoti zavrnilo.

Stroški

- 105 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 106 Ker pritožnica s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspela, Komisija pa je predlagala, naj se ji naloži plačilo stroškov, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki jih je priglasila Komisija.
- 107 V skladu s členom 184(4) Poslovnika se lahko intervenientu na prvi stopnji, če ni vložil pritožbe, plačilo stroškov pritožbenega postopka naloži le, če je sodeloval pri pisnem ali ustnem delu postopka pred Sodiščem. Če taka stranka sodeluje v postopku, lahko Sodišče odloči, da nosi svoje stroške.
- 108 Ker sta družbi Prysmian in PrysmianCS sodelovali v postopku pred Sodiščem, je treba v okoliščinah obravnavane zadeve odločiti, da nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. The Goldman Sachs Group Inc. nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.**
- 3. Prysmian SpA in Prysmian Cavi e Sistemi Srl nosita svoje stroške.**

Podpisi